

Sygn. akt III Cz 92/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Danuta Morys – Woźniak

SR (del.) Anna Hajda

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej

z wniosku wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

w przedmiocie skargi na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym
w Wieliczce S. S., sygn. akt I Km 4997/12

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 31 lipca 2013 r., sygn. akt VIII Co 43/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Zabrze do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Leszek Dąbek SSO Danuta Morys – Woźniak

Sygn. akt III Cz 92/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrze w postanowieniu z dnia 31 07 2013r. oddalił skargę dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wieliczce S. S., sygn. akt I Km 4997/12, uznając że dokonanie w postępowaniu egzekucyjnym wypłaty kwoty zabezpieczonej w toku postępowania zabezpieczającego było prawidłowe. Wskazał, że zgodnie z regulacją art. 731 k.p.c., z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie, zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia oraz że zaspokojenie roszczeń wierzyciela nastąpiło w wyniku prowadzonego postępowania egzekucyjnego. Nadto wskazał, że upadek zabezpieczenia z mocy prawa nie powoduje umorzenia z mocy prawa postępowania w przedmiocie wykonania zabezpieczenia. Postanowienie stwierdzające upadek zabezpieczenia wydaje na podstawie art. 754¹ § 3 k.p.c. sąd, który zabezpieczenia udzielił. W konkluzji stwierdził, że „nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia komornika przez obniżenie opłaty stosunkowe”.

Orzeczenie zaskarżył **dłużnik (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.**, który wnosił „o jego uchylenie i uwzględnienie skargi” bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie na jego rzecz od wierzyciela zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Zarzucił orzeczeniu naruszenie przepisów prawa procesowego, regulacji.:

- art. 744 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, wbrew wykładni literalnej, że przepis ten nie znajduje zastosowania do umorzenia postępowania wskutek zawarcia przez strony ugody w postępowaniu rozpoznawczym,

- art. 744 § 2 k.p.c. w zw. z art. 754¹ § 3 k.p.c. poprzez przyjęcie, że postępowanie stwierdzające upadek zabezpieczenia jest niezbędne ze względu na konieczną na gruncie art. 744 § 2 k.p.c. ocenę tego, w jakim zakresie uprawniony wystąpił o zabezpieczone roszczenie oraz czy wystąpił o to samo roszczenie, podczas gdy upadek zabezpieczenia w rozpoznawanej sprawie nastąpił na podstawie art. 744 § 1 k.p.c. w nie art. 744 § 2 k.p.c. a nadto upadek zabezpieczenia następuje z mocy prawa a postanowienie stwierdzające upadek zabezpieczenia ma wyłącznie charakter deklaracyjny,

- art. 754¹ § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że zabezpieczenie upada po upływie miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie, które podlegało zabezpieczeniu, podczas gdy przepis ten w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania z uwagi na zwanie przez strony ugody, co nie jest równoznaczne z orzeczeniem sądowym uwzględniającym roszczenie.

W odpowiedzi na zażalenie **wierzyciel (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.** domagał się oddalenia zażalenia oraz zasądzenia na jego rzecz od dłużnika zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Skarżąca jednoznacznie stwierdziła w piśmie wszczynającym postępowanie w sprawie, że wnosi skargę na czynności komornika, nie zgadzając się w niej z czynnością Komornika „polegająca na wypłacie kwoty zajętej w postępowaniu zabezpieczającym”.

Pomimo tego z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że Sąd Rejonowy ferując to postanowienie zamiast rozpoznać skargę na czynności komornika rozpoznał ją jako wniosek o obniżenie opłaty wysokości opłaty („nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia komornika przez obniżenie opłaty stosunkowe” – str. 2 postanowienia, k-31 akt), przy którego rozpoznaniu przepisy dotyczące skargi na czynności komornika mają jedynie odpowiednie zastosowanie (art. 49 ust. 9 ustawy z dnia 29 08 1997r. o komornikach sadowych i egzekucji - tekst jednolity Dz.U. 2011r. poz. 1376, z późniejszymi zmianami).

Jest to równoznaczne z nierozpoznaniem istoty sprawy, co już tylko z tego powodu skutkowało uchynieniem zaskarżonego orzeczenia w oparciu o regulację art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Niezależnie od tego istota sprawy nie została przez Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ustalona, gdyż **ze zawartych w skardze sformułowań nie wynika jednoznacznie jaka konkretna czynność komornika została zaskarżona** (czy skarga dotyczy dokonanego przez Komornika w dniu 20 12 2012r. „Zajęcia wierzytelności kwot uzyskanych sygn. akt KM 4672/11”, czy też zaspokojenia w postępowaniu egzekucyjnym Km 4997/2012 egzekwowanych należności z kwoty uzyskanej w wyniku tego zajęcia, czy też może w istocie dotyczy ona niezwrócenia Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddziału w postępowaniu zabezpieczającym - Km 4672/2011 - kwoty uzyskanej w wyniku zabezpieczenia).

Uniemożliwia to skontrolowanie skargi i zażalenia skarżącej pod kątem skuteczności ich wniesienia oraz ich merytorycznej zasadności, co w konsekwencji także prowadziło do uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Z tych też względów orzeczono jak w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną i w celu usunięcia braków formalnych skargi zobowiąże skarżącą

do jednoznacznego wskazania zaskarżonej czynności komornika.

Następnie w przypadku nie wywiązania się przez nią z tego zobowiązania skargę odrzuci (art. 7673 k.p.c.), a w przypadku usunięcia braków formalnych skargi skontroluje pozostałe wymogi jej dopuszczalności i w zależności od wyników przeprowadzonej kontroli skargę odrzuci albo ją ponownie rozpozna (ferując postanowienia określi w jego części wstępnej zaskarżoną czynność).

SSR (del.) Anna Hajda SSO Leszek Dąbek SSO Danuta Morys – Woźniak